



Ankestyrelsen

NYT

NYT FRA ANKESTYRELSEN NR. 2 MARTS

2013

	Side
Præcisering af praksis om enlige	2
Fortolkning af forældremyndighedsbegrebet	5
Klagenævn oplever et mindre fald i klager, trods uændret kompetence	8
Beregning af kontanthjælp - arbejde midt i en måned	10
Indvandrere er ofte på førtidspension	14
Kort Nyt fra Ankestyrelsen	18

Præcisering af praksis om enlige

Ankestyrelsen har i 4 nye principafgørelser igen taget stilling til, hvornår en person er berettiget til at modtage ydelser som enlig. Ankestyrelsen har dermed præciseret sin tidligere praksis for, hvornår det må anses for tilstrækkeligt sandsynliggjort, at to personer lever i et ægteskabslignende forhold.

Af fuldmægtig Sarah Toron Sørensen, Ankestyrelsen

De 4 nye principafgørelser

Denne artikel beskriver kort hovedbudskaberne i 4 nye principafgørelser om ret til ydelser som enlig. Den første sag belyser, hvilken betydning det har, at parterne rent faktisk ikke er kærester. I de andre sager har vi vurderet, om parterne har fælles husførelse, herunder betydningen af sammenblandet økonomi, fælles børn og praktisk hjælp i sygdomsperioder.

[Læs mere om reelt enlige i ny temaartikel >>](#)

Man behøver ikke at være kærester

En pensionist skulle betragtes som samlevende i en sag om beregning af hendes pension. Hun skulle betragtes sådan, fordi hun havde fælles husførelse med en anden person. Det var uden betydning, at parterne ikke levede sammen som par.

I overensstemmelse med tidligere praksis blev det slået fast, at der foreligger et ægteskabslignende forhold, når der er:

- Fælles husførelse og
- Tale om et samlivsforhold, der generelt set kan føre til ægteskab efter dansk ret

Så længe der ikke er tale om søskende eller forældre og børn, der lever sammen, kan parterne generelt set indgå ægteskab med hinanden.

[Se Principafgørelse 8-13 >>](#)

Ikke fælles husførelse trods fælles bil

En kvinde skulle betragtes som enlig i en sag om børnetilskud, boligstøtte og økonomisk fripladstilskud. Det skulle hun, selv om hun havde en delebil med sin kæreste.

Der var ikke nok oplysninger i sagen til at vurdere, hvor ofte og i hvilke perioder parterne havde set hinanden. Der var heller ikke nok oplysninger til at afkræfte mandens forklaring om, at han boede hos sine forældre.

Parterne havde en delebil og havde været på ferie sammen. Alligevel var der ikke nok oplysninger i sagen til at fastslå, at kvinden havde opnået fordele i et sådant omfang, at de kunne sidestilles med de fordele, som gifte og samlevende personer har.

[Se Principafgørelse 10-13 >>](#)

Sammenblandet økonomi og fælles børn

I denne sag skulle en kvinde, der modtog boligstøtte, børnetilskud og økonomisk fripladstilskud, betragtes som samlevende med faren til sine børn.

Vi lagde navnlig vægt på, at manden hver måned overførte et større beløb til kvindens konto til at dække både børnenes underhold og fælles hæftelser.

Herudover spiste parterne jævnligt sammen på kvindens bopæl, og alt samvær mellem børnene og faren foregik også på kvindens bopæl.

Afgørelsen belyser samtidig spørgsmålene om forsørgerpligt og samvær, fordi parterne i sagen har fælles børn.

Når parterne har fælles børn

Forsørgerpligt

- Det skal konkret vurderes, om økonomiske bidrag skal betragtes som opfyldelse af forsørgerpligten eller som bidrag til den fælles husførelse.

Barnets ret til samvær

- Opgaver som at hente, bringe og passe børn skal som udgangspunkt betragtes som samvær og ikke som bidrag til den fælles husførelse.

Afgørelsen er også et eksempel på, at der er forskel på at være samlevende efter eks. børnetilskudsloven og det at have fast ophold hos ydelsesmodtageren efter boligstøtteloven.

I overensstemmelse med tidligere praksis stilles der ikke krav om, at parterne har fælles bopæl for at være samlevende efter børnetilskudsloven.

[Se Principafgørelse 11-13 >>](#)

Praktisk hjælp i sygdomsperioder

Den sidste sag vedrører en kvinde, der også modtog børnetilskud, boligstøtte og økonomisk fripladstilskud.

Hun havde i en periode på otte måneder været kæreste med en mand, som hun siden flyttede sammen med.

Manden havde bidraget med praktisk hjælp i et ikke ubetydeligt omfang, herunder hjælp til indkøb. Men kvinden kunne ikke, ud fra de foreliggende oplysninger, betragtes som samlevende i perioden op til, at parterne flyttede sammen.

Oplysningen om praktisk hjælp vejede ikke tungt ved den samlede vurdering af sagens oplysninger, fordi hjælpen var ydet i forbindelse med ydelsesmodtagerens sygdomsperioder.

[Se Principafgørelse 9-13 >>](#)

Bliv klogere på sager om reelt enlige

Sager med spørgsmål om ret til ydelser som enlig indeholder ofte mange oplysninger og giver anledning til svære vurderinger. Ankestyrelsen har derfor udgivet en temaartikel, hvor vi uddyber praksis om ret til ydelser som enlig og hvilke elementer, man skal lægge vægt på. Vi kommer også ind på den bevismæssige vurdering i sagerne og tilbagebetaling.

I temaartiklen om reelt enlige kan du læse om:

- [Indledning – reelt enlige >>](#)
- [Praksis fra børnetilskudsområdet >>](#)
- [Har parterne fælles husførelse? >>](#)
- [Nyeste praksis >>](#)
- [Kan parterne generelt set indgå ægteskab med hinanden? >>](#)
- [Den bevismæssige vurdering >>](#)

Du kan finde den samlede temaartikel om reelt enlige på www.ast.dk >>

Fortolkning af forældremyndighedsbegrebet

I en ny Principafgørelse slår Ankestyrelsen fast, at eventuelle nye forældremyndighedsindehaveres egne økonomiske forhold skal lægges til grund ved ansøgningen om økonomisk støtte efter servicelovens § 52 a.

Af fuldmægtig Usma Qureshi, Ankestyrelsen

Økonomisk støtte og lovmæssig forsørgelsespligt

I en ny Principafgørelse slår Ankestyrelsen fast, at den økonomiske støtte efter servicelovens § 52 a er målrettet enhver, der har forældremyndigheden over et barn eller en ung med et særligt behov for støtte.

Bestemmelsen giver blandt andet kun adgang til økonomisk støtte, når forældremyndighedsindehaveren ikke selv har tilstrækkelige midler. Det er således forældremyndighedsindehaverens egne økonomiske forhold, der skal lægges til grund ved vurderingen af, om betingelserne for økonomisk støtte efter servicelovens § 52 a er opfyldt.

Det gælder også i de tilfælde, hvor forældremyndighedsindehaverne ikke har forsørgelsespligt.

Økonomisk støtte efter § 52 a er trangsbestemt

Efter servicelovens § 52 a kan en kommune afholde visse af de udgifter, der er forbundet med foranstaltningerne. Dette kan blandt andet indebære økonomisk støtte til et efterskoleophold.

Den økonomiske støtte er trangsbestemt. Det vil sige, at forældremyndighedsindehaver alene kan få dækket den del af udgifterne, som den ikke selv har midler til at dække.

Ændring i forældremyndighedsforhold

I Principafgørelsen havde en moster og onkel påtaget sig forældremyndigheden over deres to nevøer efter deres mors død. Da drengenes mor døde, gik de i 9. klasse på efterskole. Kommune havde ydet økonomisk støtte til opholdet.

Efter deres mors død søgte de nye forældremyndighedsindehavere om økonomisk støtte til drengenes fortsatte efterskoleophold.

Kommunen gav afslag på økonomisk støtte på baggrund af de nye forældremyndighedsindehavers egne økonomiske forhold. Kommunen fandt, at de havde tilstrækkelige midler til selv at dække drengenes efterskoleophold.

Forældremyndighedsindehaverne klagede over kommunens afgørelse og gjorde gældende, at de ikke havde forsørgerpligten over drengene, og at deres økonomiske forhold af den grund ikke burde lægges til grund ved den økonomiske trangsvurdering efter serviceloven.

Forældremyndighedsbegrebet

At have forældremyndigheden over et barn indebærer en pligt til at drage omsorg for barnet og træffe beslutninger om barnets personlige forhold ud fra barnets interesser.

Denne omsorgspligt er imidlertid ikke sammenfaldende med en lovmæssig pligt til at forsørge barnet. Det er alene biologiske forældre og adoptivforældre, der har forsørgelsespligten over for deres børn.

Afslag på støtte pga. nye økonomiske forhold

Ankestyrelsen har i den konkrete sag afgjort, at de nye forældremyndighedsindehavers egne økonomiske forhold skal lægges til grund ved ansøgningen om økonomisk støtte.

Serviceloven sondrer ikke mellem forskellige forældremyndighedsbegreber. Vi vurderer, at det ikke af lovens forarbejder kan udledes, at forældremyndighedsbegrebet i bestemmelsen om økonomisk støtte skal fortolkes indskrænkende alene omfattende biologiske forældre med forsørgelsespligt.

Der kan altså ydes økonomisk støtte til enhver, der har forældremyndigheden over et barn, med udgangspunkt i en trangsvurdering af forældremyndighedsindehaverens egne økonomiske forhold. Dermed er man også omfattet af den økonomiske trangsvurdering efter § 52 a, selvom man ikke har forsørgelsespligten over et barn eller en ung.

[Læs servicelovens § 52a >>](#)

[Læs aktivlovens § 84 >>](#)

Mulighed for hjælp efter anden lov

I de tilfælde, hvor forældremyndigheden er tillagt andre, der ikke har forsørgelsespligt over barnet, er der hjælp at hente i en anden lov.

Aktivlovens § 84 giver en alternativ mulighed for, at kommunen kan yde hjælp til udgifterne ved forsørgelse af et barn, når forældremyndigheden ved forældremyndighedsindehaverens død er tillagt en anden eller andre, der ikke har forsørgelsespligt over for barnet.

Efter denne bestemmelse kan hjælpen ydes uafhængigt af indtægter og formue hos dem, der har forældremyndigheden, men baseres udelukkende på barnets indtægter (særligt børnetilskud og børnebidrag).

Det skal fremhæves, at Ankestyrelsen i den konkrete sag alene har fortolket spørgsmålet om økonomisk støtte efter servicelovens § 52 a. Vi har ikke behandlet sagen efter aktivlovens § 84, da den del af afgørelsen er til behandling i den konkrete kommune.

[Læs Principafgørelse 31-13 >>](#)

Klagenævn oplever et mindre fald i klager, trods uændret kompetence

Klagenævnet for Specialundervisning kan konstatere et mindre fald i antallet af modtagne klager på folkeskoleområdet efter at folkeskoleloven i 2012 blev ændret for at inkludere flere elever med særlige behov og for at tilpasse klagereglerne på området til en mere inkluderende folkeskole. Nævnets kompetence er dog den samme som før lovændringen, da ændringerne af klagebestemmelserne var i overensstemmelse med nævnets allerede etablerede praksis. Det og meget mere kan du bl.a. læse om i nævnets årsrapport for 2012.

Af fuldmægtig Eva Sonne, Ankestyrelsen

Klagenævnets kompetence

Klagenævnet kan tage stilling til klager over afgørelser om specialundervisning. Det betyder, at forældre, der har ansøgt om specialundervisning, men fået afslag, kan klage over afgørelsen til nævnet.

Specialundervisning kan blive tildelt børn, når deres udvikling kræver en særlig hensyntagen eller støtte.

Elever i specialklasser skal nu indgå i almenmiljøet

Der har været et stort fokus på inklusion på folkeskoleområdet. Det indebærer, at et stort antal elever, som tidligere blev undervist i specialklasse eller specialskole, nu bliver forsøgt inkluderet i almenmiljøet.

Fra den 1. maj 2012 er der dermed sket ændringer i forhold til tildelingen af specialundervisning.

Til trods for dette, er der ikke sket en stigning i antallet af klager over afgørelser om specialundervisning. Klagenævnet har derimod modtaget færre klager vedrørende specialundervisning på folkeskoleområdet. Det kan du bl.a. læse mere om i nævnets årsrapport for 2012.

[Læs klagenævnets årsrapport for 2012 samt tidligere årsrapporter >>](#)

Nyt specialundervisningsbegreb

Specialundervisningsbegrebet omfatter nu undervisning i specialklasse eller specialskole eller støtte i almenklasse i mindst 9 ugentlige undervisningstimer á 60 minutter (inklusion).

Børn med særlige behov skal som udgangspunkt tilgodeses med støtte i den almindelige klasse. Ved vurderingen af, om inklusion er en passende løsning, skal der lægges vægt på, om eleven kan have udbytte af undervisningen og deltage aktivt i klassens fællesskab.

Ændring af afgørelse om inkluderende tilbud

Det er nu også tydeliggjort i folkeskoleloven, at klagenævnet alene kan ændre en kommunal afgørelse fra et inkluderende tilbud til en henvisning til specialklasse eller en specialskole. Det kan ske, hvis vægtige faglige grunde taler for det.

I øvrigt kan nævnet kun ændre en kommunal afgørelse om et undervisningstilbud, hvis nævnet vurderer, at et andet tilbud i klart højere grad tilgodeser barnets undervisningsbehov.

Det fremgår i øvrigt af forarbejderne til inklusionsloven, at der blot er en præcisering af nævnets kompetence.

Klagenævnet kan ikke henvise elev til bestemt skole

Ifølge folkeskoleloven har klagenævnet ikke kompetence til at henvise en elev til en specialklasse på en bestemt skole eller til en bestemt specialskole.

Også det fremgår af forarbejderne til inklusionsloven og er i overensstemmelse med nævnets etablerede praksis.

Klagenævnets kompetence på folkeskoleområdet

Nævnet kan tage stilling til afgørelser truffet efter folkeskolelovens § 20, stk. 2, jf. § 3, stk. 2. Det kan være afgørelser vedrørende:

- Specialklasse
- Specialskole
- Støtte i mindst 9 ugentlige undervisningstimer á 60 minutter i almenklassen
- Det nærmere indhold af et specialundervisningstilbud
- Specialpædagogisk bistand (fx it-tekniske hjælpemidler eller praktisk medhjælp) til elever, der i forvejen modtager specialundervisning

En klage over specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand skal gives til den kommune eller skoleleder, som har truffet afgørelsen inden 4 uger efter, at afgørelsen er modtaget. Kommunen eller skolelederen skal inden for 4 uger fra klagen er modtaget, genvurdere afgørelsen og sende klagen videre til klagenævnet, hvis afgørelsen ikke ændres.

Beregning af kontanthjælp - arbejde midt i en måned

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg har truffet flere principielle afgørelser, der belyser hvordan supplerende kontanthjælp beregnes, når en kontanthjælpsmodtager kommer i arbejde eller uddannelse midt i en måned, og derfor kun får udbetalt en delvis månedsløn eller uddannelsesstøtte.

Af kontorchef Marianne Sinding, Ankestyrelsen

Udgangspunktet er en måned ad gangen

Kontanthjælp bliver normalt udbetalt for en måned ad gangen. Hjælpen bliver udbetalt i slutningen af måneden, ligesom de fleste former for løn.

I lov om aktiv socialpolitik (aktivloven) står der, hvad det månedlige beløb udgør for forskellige persongrupper. Det fremgår ikke umiddelbart af loven, hvilken betydning det får for beregning af hjælpen, når en kontanthjælpsmodtager begynder arbejde eller uddannelse midt i en måned.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg har derfor truffet flere principielle afgørelser om supplerende kontanthjælp. Afgørelserne belyser, hvordan supplerende kontanthjælp beregnes, når en kontanthjælpsmodtager kommer i arbejde eller uddannelse midt i en måned og derfor kun får udbetalt en delvis månedsløn eller uddannelsesstøtte.

Nedenfor er der en kort gennemgang af vores praksis på området, som fremgår af Principafgørelserne 41-09, 212-10 og 144-11.

Generelle betingelser for hjælp

Det er en betingelse for at modtage kontanthjælp, at en borger har været ude for ændringer i sine forhold, fx arbejdsløshed. Ændringen skal bevirke, at personen ikke kan forsørge sig selv på anden måde.

Borgeren skal være til rådighed for arbejdsmarkedet, og eventuelle indtægter bliver trukket fra i hjælpen.

Når borgeren igen kan forsørge sig selv, har vedkommende ikke længere ret til kontanthjælp. Personer under uddannelse kan ikke modtage kontanthjælp.

Behov for forsørgelse - ikke et optjeningsprincip

I Principafgørelse 41-09 slår vi fast, at det er en betingelse for at kunne modtage kontanthjælp, at borgeren fremover ikke er i stand til at forsørge sig selv på anden måde.

Retten til kontanthjælp afgøres ikke efter et optjeningsprincip. Det betyder, at borgeren ikke har et krav på kontanthjælp svarende til fx antallet af ledighedsdage i en måned. Det afgørende er, at der også er et forsørgelsesbehov i den kommende måned.

I sagen var der tale om, at en kontanthjælpsmodtager havde fået arbejde og fik udbetalt løn den 21. juni. Lønnen skulle bruges til forsørgelsen i resten af juni og starten af juli måned, indtil næste lønudbetaling 14 dage efter.

Netop fordi lønudbetalingerne var med 14 dages løn, var borgeren forsørget i juli måned og frem. Han opfyldte derfor ikke længere betingelserne for at modtage kontanthjælp.

Der var derfor ikke ret til udbetaling af kontanthjælp den 30. juni, selv om han havde været ledig indtil den 15. juni. Der var ikke et forsørgelsesbehov fremover.

[Læs Principafgørelse 41-09 >>](#)

Supplerende kontanthjælp samtidig med første lønudbetaling

I Principafgørelse 212-10 var en kontanthjælpsmodtager begyndt på produktionsskole. Det er en uddannelse, hvor man får skoleydelse.

I afgørelsen slår vi fast, at en kontanthjælpsmodtager, der har fået arbejde, normalt ikke længere har ret til kontanthjælp efter den første lønudbetaling.

Der kan imidlertid være omstændigheder, der giver en person ret til at få udbetalt noget kontanthjælp samtidig med den første løn.

I den konkrete sag begyndte en borger på en produktionsskole midt i januar måned og fik skoleydelse fra den 12. januar. Hun kunne derfor have ret til supplerende kontanthjælp.

Beskæftigelsesudvalget slog fast, at kvinden kunne have ret til kontanthjælp fra 1.-11. januar, idet skoleydelsen blev ydet for den sidste del af måneden, og næste skoleydelse først blev udbetalt ved udgangen af februar måned. Der kunne derfor være et udækket forsørgelsesbehov i februar måned.

Det var dog en betingelse, at hun havde stået til rådighed for arbejdsmarkedet i perioden 1.-11. januar.

Supplerende kontanthjælp i periode med uddannelse eller arbejde

I samme sag – Principafgørelse 212-10 - slog Beskæftigelsesudvalget til gengæld også fast, at kontanthjælpsmodtageren ikke stod til rådighed, efter at hun var begyndt på produktionsskolen. Hun var dermed ikke berettiget til kontanthjælp fra den 12. januar.

Begrundelsen for afgørelsen var, at hun var under uddannelse. Selv om hun kun fik udbetalt en meget lille skoleydelse, kunne hun ikke få suppleret op med kontanthjælp for perioden 12.-31. januar. Den kontanthjælp, hun kunne være berettiget til, ville være for perioden 1.-11. januar.

Da det ikke fremgik af sagen, om hun havde været til rådighed i starten af januar, tog vi ikke stilling til dette, men bad kommunen om at gøre det.

Hvis der ikke havde været tale om uddannelse, men arbejde, kunne spørgsmålet være, om der ville kunne udbetales supplerende kontanthjælp til en person, der begynder arbejde på lav løn. Normalt kan der ikke udbetales kontanthjælp til personer, der arbejder fuld tid på lav løn. Hvis der er tale om deltidsarbejde, vil det afhænge af, om der foreligger en frigørelsesattest fra opsigelsesvarslet i jobbet.

Supplerende kontanthjælp beregnes efter reglerne om udmåling af hjælp og fradrag for indtægter

I principafgørelse 212-10 har vi desuden vurderet, at det ikke beror på en konkret vurdering af borgerens behov for hjælp, om der skal udbetales kontanthjælp samtidig med lønnen. Det afhænger derimod af en beregning efter reglerne i aktivloven om udmåling af hjælp og fradrag for indtægter mv.

Vi har vurderet, at udmålingen af kontanthjælp skal ske ved at tage udgangspunkt i en måneds kontanthjælp. Der skal foretages en forholdsmæssig beregning på baggrund af antal dage, hvor personen har været til rådighed.

Det betyder, at der i det konkrete tilfælde kan udmåles for 11 dage ud af månedens fulde kontanthjælp.

Selv om skoleydelsen resten af måneden kun var på 1.200 kr., skal der ikke suppleres op med kontanthjælp. Der er til gengæld heller ikke nogen indtægt at trække fra i den udmålte kontanthjælp for første del af måneden. Det skyldes, at skoleydelsen ikke overstiger det beløb, der svarer til kontanthjælpen for resten af måneden.

[Læs Principafgørelse 212-10 >>](#)

Når lønnen er større end kontanthjælpen

I en anden sag, Principafgørelse 144-11, var der næsten tale om samme situation som i 212-10. Forskellen var dog, at der var tale om en borger, der begyndte i arbejde, hvor lønnen formentlig var større end kontanthjælpen.

I den afgørelse slog vi fast, at lønindtægt for arbejde i perioden 15.-30. september skal trækkes fra efter reglerne om fradrag for indtægter mv. i aktivloven ved beregning af eventuel supplerende hjælp for september måned.

Lønnens størrelse var ikke oplyst i sagen, og vi bad derfor i afgørelsen kommunen om at foretage beregningen.

En udmåling af kontanthjælp skal ske med udgangspunkt i en måneds kontanthjælp. Men der skal foretages en forholdsmæssig beregning på baggrund af antal dage, hvor borgeren har været til rådighed. Det betyder, at der i det konkrete tilfælde kan udmåles kontanthjælp for dagene 1.-14. september.

Hvis lønnen overstiger et beløb, der svarer til kontanthjælpen for resten af måneden, skal det trækkes fra i den udmålte hjælp for første del af måneden. Reglen i § 31 om et fradragsfrit beløb, når man har en lønindtægt, skal også anvendes i beregningen.

Vi har tidligere udgivet en artikel om kontanthjælp og engangshjælp. Artiklen kan supplere problemstillingen med at beregne kontanthjælp, når borgeren begynder arbejde midt i en måned. Læs artiklen i Nyt fra Ankestyrelsen 2009:1 >>

Indvandrere er ofte på førtidspension

Nye tal fra Data og Analyse i Ankestyrelsen viser, at andelen af 50-59-årige på førtidspension er tre gange så høj for indvandrere med ikke-vestlig oprindelse som for personer med dansk oprindelse.

Af analysechef Henrik Torp Andersen, Data og Analyse, Ankestyrelsen

Data og Analyse i Ankestyrelsen

Den 1. december 2012 fik Ankestyrelsen en ny enhed – Data og Analyse. Enheden varetager de data- og analyseopgaver, der hidtil har ligget i henholdsvis Ankestyrelsen og Analyseenheden i Social- og Integrationsministeriets departement. Med den nye enhed er der mulighed for samlet set at styrke analysearbejdet.

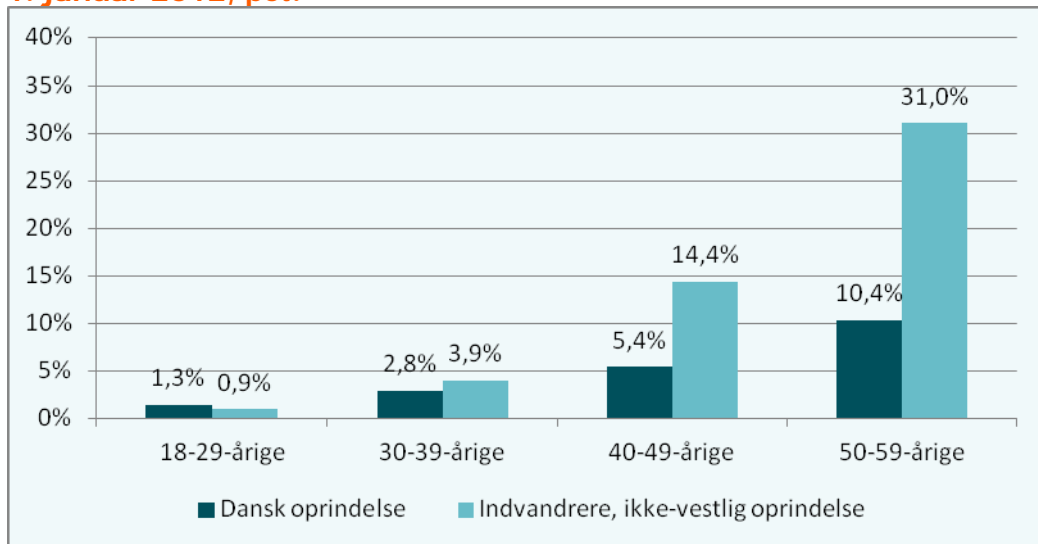
Data og Analyse har bl.a. ansvaret for de mange statistikker, Ankestyrelsen udarbejder på det sociale område, herunder om anbringelse af børn og unge, beboere på forsorgshjem og afgørelser om førtidspension. Enheden har også ansvaret for analyser på det sociale område og integrationsområdet. Et eksempel på en analyse fra integrationsområdet er en opgørelse af andelen af indvandrere på førtidspension.

Andelen på førtidspension stiger med alderen

Andelen på førtidspension er generelt højere blandt indvandrere med ikke-vestlig oprindelse end blandt personer med dansk oprindelse, når der ses bort fra de 18-29-årige.

Andelen på førtidspension stiger med alderen. Den stiger dog mest blandt indvandrere med ikke-vestlig oprindelse. Det betyder, at forskellen mellem andelen af indvandrere med ikke-vestlig oprindelse og personer med dansk oprindelse, som modtager førtidspension, er markant større blandt de ældre aldersgrupper end blandt de yngre aldersgrupper. Blandt de 50-59-årige er det således 31,0 pct. af indvandrerne med ikke-vestlig oprindelse, der modtager førtidspension, mod 10,4 pct. af personerne med dansk oprindelse.

Figur 1: Andelen af indvandrere med ikke-vestlig oprindelse og personer med dansk oprindelse, som modtager førtidspension, fordelt på alderskategorier, pr. 1. januar 2012, pct.

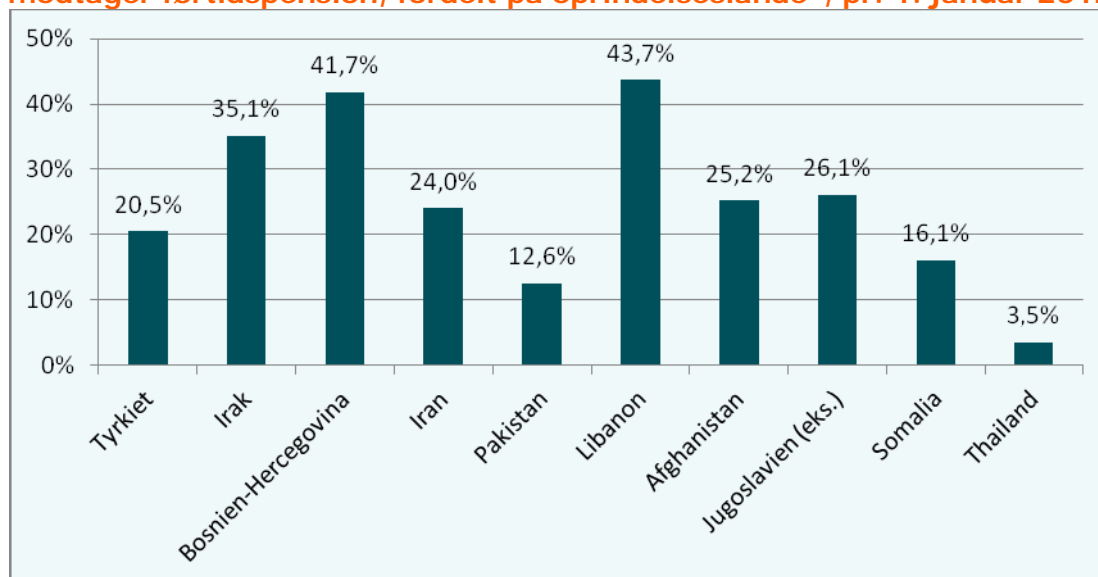


Kilde: Social- og Integrationsministeriets udlændingedatabase i Danmarks Statistik, IMUDD06.

Oprindelsesland

Andelen på førtidspension varierer markant mellem ikke-vestlige oprindelseslande. Andelen er højest blandt indvandrere fra Libanon og Bosnien-Hercegovina – mere end 2 ud af 5 indvandrere i alderen 40-59 år fra disse lande modtager førtidspension. Den mindste andel af førtidspensionister findes blandt thailandske indvandrere (3,5 pct.).

Figur 2: Andelen af 40-59-årige indvandrere med ikke-vestlig oprindelse, som modtager førtidspension, fordelt på oprindelseslande¹, pr. 1. januar 2012, pct.



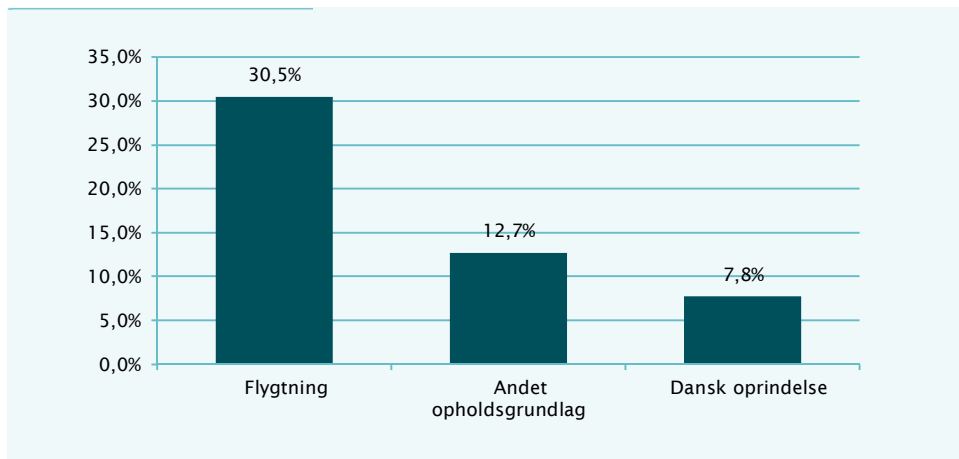
Note 1: ¹De 10 ikke-vestlige lande med flest indvandrere pr. 1. januar 2012.

Kilde: Social- og Integrationsministeriets udlændingebase i Danmarks Statistik, IMUDD06.

Opholdsgrundlag

Godt 30 pct. af alle flygtninge i alderen 40-59 år modtog førtidspension i 2012. Det er dermed en markant større andel end blandt de øvrige indvandrere med ikke-vestlig oprindelse (12,7 pct.) og personer med dansk oprindelse (7,8 pct.).

Figur 3: Andelen af 40-59-årige indvandrere med ikke-vestlig oprindelse fordelt på opholdsgrundlag samt personer med dansk oprindelse, som modtager førtidspension, pr. 1. januar 2012, pct.



Anm. 1: Opgørelsen over flygtninge og indvandrere med andet opholdsgrundlag bygger på Danmarks Statistiks opdeling. Opdelingen kategoriserer indvandrere som hhv. flygtninge eller indvandrere med andet opholdsgrundlag. Flygtninge udgøres af indvandrere med kendt opholdsgrundlag som flygtning samt personer med ukendt opholdsgrundlag, som kommer fra et land, der er klassificeret som flygtningeland i indvandringsåret. Alle øvrige indvandrere betegnes indvandrere med andet opholdsgrundlag. Opgørelsen bygger således på et element af skøn.

Kilde: Social- og Integrationsministeriet udlændingebase i Danmarks Statistik, IMUDD60.

Kort Nyt fra Ankestyrelsen

Oversigt for fastsættelse af børne- og ægtefællebidrag

Hvert år udsender Ankestyrelsens familieretsafdeling en indkomstoversigt for fastsættelse af børne- og ægtefællebidrag i det kommende år. Oversigten indeholder normalbidragets størrelse, som hvert år fastsættes af Social- og Integrationsministeriet. Den indeholder desuden også oplysninger om størrelsen af de fleste øvrige bidrag, der kan fastsættes efter lov om børns forsørgelse for det kommende år.

[Se oversigten for 2013, som er udsendt i december 2012 >>](#)

Svarfrist på henvendelser til Juridisk Hotline

I Nyt fra Ankestyrelsen nr. 1 januar 2013 skrev vi indledningsvist, at vi svarer inden for 48 timer, når man har stillet et spørgsmål til Juridisk Hotline. Vi har imidlertid en svarfrist på 2 arbejdsdage, hvilket også fremgår af vores hjemmeside www.ast.dk. Vi beklager den upræcise formulering.

Nyeste Principafgørelser

Ankestyrelsen har i marts udsendt Principafgørelser om blandt andet:

- Fælles mén som følge af samme erhvervmæssige udsættelse, hvor det ene mén er under 5 procent
- Fælles mén som følge af den samme erhvervmæssige udsættelse, hvor ménene isoleret set (begge/alle) er under 5 procent
- Arbejdsgivers digitale anmeldelse af sygefravær
- Hvornår kan en borger fritages for afgift efter brændstofforbrug i sag om bilstøtte?

[Læs alle de nyeste Principafgørelser på \[www.ast.dk\]\(http://www.ast.dk\) >>](#)